

[BEZZAKOŃSTWO *sb n*

G pl bezzák(o)ństw.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Nieprawość, zdroźność; iniquitas PolAnt: A grzechow y bes zakońfthw ich nie wśpomnię więcey.

BudBib Hebr 10/17 (Linde).

Cf **BEZZAKONNOŚĆ**

ZZie